

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2011 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej Ewelina Świętalska

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 22 czerwca 2011 roku (data wpływu), sygn. akt V Ds. 30/10 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **J. S.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **7 września 2011r.**, tj. na okres kolejnych dwóch miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 9 kwietnia 2011r., sygn. akt V Kp 693/11 wobec **J. S., c F. i I. z domu S.**, urodzonej (...) w G.,

podejrzanej o to, że:

w okresie od marca 2011r. do 7 kwietnia 2011r w H. wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu dokonała nabycia oraz dostawy znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 10 372,6 gramów marihuany i 3293,1 gramów amfetaminy które to środki odurzające i substancje psychotropowe zostały przewiezione, następnie przez terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w specjalnie przygotowanej do tego celu skrytce samochodowej w celu wprowadzenia ich do obrotu w ten sposób, że :

- w dniu 6 kwietnia 2011r. w H., wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nabyła 10 372,6 gramów marihuany i 3293,1 gramów amfetaminy, w celu przekazania ich innej osobie

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 18§3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2011r., sygn. akt V Kp 693/11 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia zastosował wobec **J. S.** środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzaną zarzucanego jej przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyjaśnień współpodejrzanego **T. G.**, współpodejrzanego **B. H.**, a ponadto wstępna opinia z zakresu chemii, wyniki przeszukania pojazdu i mieszkania podejrzanego, wyniki oględzin, zabezpieczone dowody rzeczowe, a częściowo także wyjaśnienia podejrzanego **J. S.**

wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała również obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanej oraz nakłaniania przez nią innych osób do złożenia nieprawdziwych wyjaśnień lub fałszywych zeznań. Na obawę tą wskazuje już sam charakter zarzucanego podejrzanej czynu, popełnionego wspólnie i w porozumieniu z innymi dobrze znanymi podejrzanej osobami, związanego z przemytem środków odurzających, który implikuje zależności pomiędzy osobami uczestniczącymi w przestępczym procederze. Podkreślić należy, że okoliczność, iż współpodejrzany w niniejszej sprawie jest konkubent podejrzanej i ojciec jej dziecka, T. G., osoba, z którą podejrzana łączy więzy o charakterze rodzinnym i uczuciowym. Opisane zależności mogą realnie rzutować na zachowania procesowe współpodejrzanych, czyniąc realną obawę mactwa oraz bezprawnego wywierania wpływu na uczestników śledztwa. Dodatkowo niebezpieczeństwo takie uzasadnia to, że w trakcie pobytu w jednostce penitencjarnej podejrzana podjęła próbę bezprawnego skontaktowania się z inną osobą. Skoro bowiem podejrzana podjęła w przeszłości tego rodzaju działania realna jest obawa, że czynności takie znowu podejmie.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanej – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejznaną J. S. zarzucanego jej czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości, wszak podejrzana pozostaje pod zarzutem popełnienia zbrodni z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy uczynieniu sobie z popełniania przestępstw stałego źródła dochodów, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanej surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Powyższe dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzana przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niej postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed wymiarem sprawiedliwości za granicą bądź w inny bezprawny sposób wpływać na toczące się postępowanie. Powyższe jawi się jako realne zwłaszcza w sytuacji, gdy podejrzana w związku z zarzucanym jej czynem wyjeżdżała do H., gdzie nadal prawdopodobnie przebywają osoby uczestniczące w procederze, które mogłyby jej udzielić pomocy w skutecznym ukrywaniu się przed organami ścigania poza granicami RP, a także w celach zarobkowych wyjeżdżała do Wielkiej Brytanii, skąd stosunkowo niedawno wróciła.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego na obecnym jego etapie, a tym samym uniemożliwić podejrzanej podjęcie jakiegokolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa, w szczególności w okresie stosowania tymczasowego aresztowania wobec J. S. przeprowadzono liczne czasochłonne czynności procesowe, które podejmowano bez zbędnej zwłoki, w tym dokonano zatrzymań, przeszukań, oględzin, przesłuchiowano podejrzanych i świadków, powołano biegłych.

Podjęte czynności procesowe należy kontynuować dla prawidłowego zakończenia postępowania. Niezbędne jest w szczególności uzyskanie opinii z zakresu fizykochemii, opinii sądowo - psychiatrycznych dotyczącej podejrzanych, ustalenie danych personalnych osób, które nabywały narkotyki od podejrzanych, a następnie przesłuchanie ich w charakterze świadków oraz wykonanie dalszych czynności procesowych z udziałem podejrzanych. Ponadto po ustaleniu dokładnych danych mężczyzny o imieniu K. oraz obywatela Królestwa H. - dostarczających narkotyki T. G. należy wystąpić w ramach międzynarodowej pomocy prawnej do Królestwa H. z wnioskiem o wykonanie czynności mających na celu wyjaśnienie okoliczności związanych z wewnątrzspółnotowym obrotem narkotykami przez wymienionych. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego niezbędne jest ustalenie innych osób, które współpracowały z T. G. i T. M. w obrocie narkotykami. Dopiero po wykonaniu powyższych jak również innych czynności, których potrzeba wyłoni się w toku postępowania, niezbędnym będzie opracowanie i przedstawienie zmienionych i uzupełnionych zarzutów wszystkim podejznanym oraz wykonanie w sprawie czynności końcowych.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejznanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstąpienie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono

żadnych miarodajnych okoliczności przemawiających za odstąpieniem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzeczniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że dzieckiem podejrzanej zajmuje się matka jej konkubenta i ma ono zapewnioną opiekę. Naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane, jednak odstąpienie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu i zdrowiu aresztowanego lub egzystencji jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygodę, zwłaszcza gdy można im zaradzić (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie, uznając, że zakres planowanych czynności uzasadnia przedłużenie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy i zalecając jednocześnie dalszą dynamizację postępowania przygotowawczego, celem jego bezzwłocznego zakończenia.